

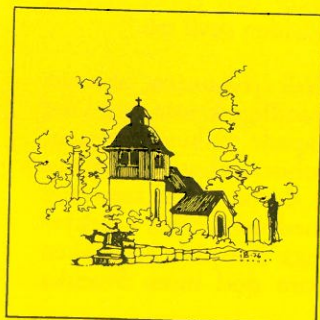
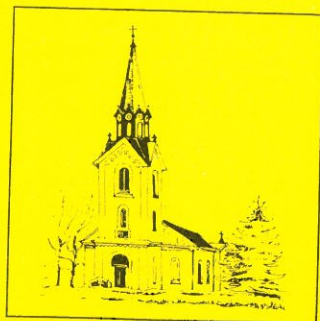

KYRKBLAD

FÖR

FALKÖPINGS PASTORAT

NR 3 HÖSTEN 1980

Har Kyrkan någon framtid?

Ja, det är framtiden, som gestaltar hela hennes liv och verksamhet. Kyrkan har sin blick riktad mot evigheten. Hon väntar den uppståndne Herren, som skall uppväcka alla döda. Varje dag, då jag beder i S:t Olofs kyrka har jag min blick riktad mot öster — mot den återkommande Herren. Där borta i öster ligger Betlehem, Jerusalem och alla de andra heliga platserna, som jag vandrar genom på ett kyrkoår och lovsjunger min Herre. Därför är Kyrkan icke så ängslig att följa med sin tid. Det enda Kyrkan kan vara ängslig för är att icke följa sin Herres vilja och lovsjunga hans namn, när Kristus kommer.

Det lidande som Kyrkan bär, är att hon har så många medlemmar men så få lärjungar.

Låt oss bedja om *Väckelse i Svenska Kyrkan*, så att människor börjar bedja och lyssna till Guds ord och komma till nattvardsbordet för att få del av Kristus själ.

Vill Du ha ett bibelstudium i Ditt hem eller starta en bönegrupp, så kommer jag gärna och hjälper i gång den.

Stig Luttermark

Vilken är Kyrkans framtid?

Biskop Bertil Gärtner skriver: "Se på jätten Svenska Kyrkan! Åtta miljoner medlemmar. En av världens rikaste

INGA ASP, välkänd för alla Falköpingsbor, inte minst genom de tavlor hon målat i Spanien. — I år hade hon utställning i Aspens Konfektions personalmatsal och sålde sina tavlor icke för egen vinnings skull, utan för lidande barn och familjer i vår värld. — Vid ett informellt samkväm i sitt hem överlämnade hon 20.000 kr. till Rädda Barnen och 20.000 till Lutherhjälpen.

kyrkor, som har bland världens allra finaste kyrkobyggnader, underbart välhållna, församlingshem i mångmiljonsklassen, en heltäckande riksorganisation, som vilket företag som vilket företag som helst kan avundas oss. MEN VAR FINNS DEN ANDLIGA KRAFTEN I JÄTTEN? Hundratals miljoner kronor pumpas via skattsedlarna in i denna organisation. Det håller den vid liv. Den är fylld av medlemmar, men få av dem är lärjungar. Det finns levande församlingliv på många platser i Svenska Kyrkan. Men alldeles för många församlingar präglas av stor andlig tomhet. Många människor har frågat oss? Vad är en levande församling? Det är svårt att bara hänvisa till Svenska Kyrkan. Men vi i Kyrklig Förnyelse tycker oss äga en vision av vad en Kyrka är och hur en församling skulle kunna bli levande. Och vi tror att också Svenska Kyrkan genom ett Herrens under kan andligen förnyas."

Kyrklig förnyelse har en målsättning för framtiden: "Att i bön om den Helige Ande efter Bibelns ord, på Svenska Kyrkans bekännelses grund, befria, bevara och förnya Svenska Kyrkan, som en levande och missionerande kristen Kyrka, som söker den enhet Herren bad om för att världen skall tro."

Domprost Nils Johansson skriver: "Det var svåra andliga kriser som i det gamla Israel skapade tanken på resten. Det var Israels ohörsamhet mot Kristus som gjorde att denna tanke togs upp och förbands med utkorelsen i Urkyrkan. Under långa tider har restanken varit så gott som död inom Svenska Kyrkan.

Ingen som ser verkligheten i ögonen kan förneka att det i vårt land sedan två eller tre årtionde råder en mycket svår religiös kris. Det är ingen överdrift om man talar om en katastrof. Den hastigt skeende tillbakagången av kristendomen förnimmes i så gott som alla trosamfund, även om den syns vara starkast i Svenska Kyrkan. Vårt folk är säkerligen det mest avkristnade av alla dem som förr kunnat kallas kristna. Man har kvar de gamla institutionerna. Tack vare att de finns kvar är det många som tror och som påstår att allt är väl beställt. De troende och bekännande kristna är en liten minoritet . . .

Tanken på resten säger oss att den kristna tron aldrig skall komma att utrotas. Det finns en rest, i vilken den skall övervintra. Vetskapen om detta ger oss optimism. Det kommer förr eller senare en andlig vår, lika säkert som det kommer en vår i naturen.”

Genom avfall och nöd bevarar Herren en rest. Jes. 11: 1—16 och Amos 9: 11 ff.

Rektor *Valter Landrén* säger: ”Kyrkans framtid är ej beroende om den följer med i tiden, med moderna hjälpmedel och sådant, utan om den håller fast vid det kristna arvet. Arvet måste på nytt levandegöras och bli människors fasta tro och förankring i olika livssituationer”.

Bankdirektör *Nils Olof Andersson* säger: Min förhoppning inför framtiden och Svenska Kyrkans framtid är bl. a. att den kristna gemenskapen skall få utvecklas, inte bara i ord, utan även i handling, att kyrkans organisation skall få arbetsro och utvecklas i mera lugn inom kyrkan än som nu är fallet i tidningsspalterna och massmedia, att man skall lägga mindre tonvikt på prestige och maktkamp, för att i stället

lägga ner energi på arbete ute på fältet bland människorna, att allt arbete då inte skall utföras eller kräva att detta skall utföras av våra präster, här gäller det att alla församlingsbor gör en insats, var och en efter sin förmåga, den kristna gemenskapen skall vara knuten till församlinglivet i första hand, den som söker Herren, den dras till församlingsgudstjänsterna och andra sammankomster, man lär känna varandra, och på sikt kan man börja anförtro varandra inte bara glädjeämnen utan även sina problem och svårigheter. Man får stöd och glädje av varandra. Därför liknas ju församlingen i vår bibel med den träffande bilden av en kropp med alla dess olika lemmar.

Kantor *Anders Siljedal* säger: ”Kyrkan måste ha sin blickpunkt riktad framåt mot evigheten. Den får ej gräva ner sig i det förgångna. Den Helige Ande skall hjälpa Svenska Kyrkan att levandegöra Bibeln för ett nytt släkte. Vi behöver en böne- och bibelväckelse. Under min tid som missionär i Etiopien fick jag se hur den gamla koptiska kyrkan förnyade sig i sin gudstjänst och i sitt böneliv. De olika kyrkorna i Etiopien i dag är martyrkyrkor, där bönens och lovsångens låga brinner”.

På högtidsdagar

Och när någon av våra kära går bort kan vi hedra minnet med en gåva till Svenska Kyrkans Mission eller Lutherhjälpen.

Pastorsexp. förmedlar gåvan och hjälper till med ett vackert minnesblad.

GÄST FRÅN ÖST

"Ty alla de som drivs av Guds Ande, de äro Guds barn."

Rom. 8: 14.

Första veckan i september hade Falköpings pastorat besök från DDR (Öst-tyskland). En grupp på sex personer från den evangelisk-lutherska kyrkan i Mecklenburg gästade då Skara stift, däribland domkyrkovaktmästaren i Schwerin, Otto Winarske.

Otto föddes 1925 i Grünfelde i polska korridoren. Efter att ha deltagit i kriget kom han 1946 till Mecklenburg, där han arbetat inom jordbruket och i kyrkans tjänst. Sedan han genomgått en treårig kateketutbildning (för undervisning av barn och ungdom) kom han 1971 till domkyrkan i Schwerin för den mycket ansvarsfulla befattningen som vaktmästare. Givetvis sköter Otto de för en vaktmästare brukliga uppgifterna. I det arbetet deltar också hans hustru. Det kan nog vara så arbetsamt i kyrkan som man sedan lång tid håller på att restaurera. Men mycket tid går åt för guidning i den högtintressanta katedralen. Otto får då kontakt med människor från alla världens hörn, inte minst de socialistiska. Otto är alltså kyrkans, i dubbel mening, ansikte utåt och kan ta till vara många viktiga tillfällen att förmedla det som hör Jesus Kristus, hans och Kyrkans Herre, till. Dessutom deltar han aktivt i gudstjänstlivet. Ofta hjälper han till vid utdelandet av nattvarden i söndagens högmässa. När biskop Rathke går från nattvardsgäst till nattvardsgäst med brödet, har han Otto vid sin sida med kalken.

Otto är en djupt kristen människa. Han delar den fromhet som är karaktéristiskt för så många från områdena bortom Oder och som på sista tiden

frapperat åtskilliga svenskar i samband med de polska strejkerna. Flera av dem som i dag innehar viktiga tjänster i kyrkan i Mecklenburg kommer just från de tidigare tyska områdena i öster. Den totala frånvaron av bitterhet och resignation hos Otto slår en direkt. Man tycker annars att det trängda läge kyrkan i DDR befinner sig i skulle göra en kyrkoarbetare både bitter och uppgiven. En lägmäld men bitande satirisk humor över den inte så sällan groteska vardagsverkligheten hjälper till att minska det inre trycket hos många som lever i totalitära stater. Så också hos Otto.

I DDR är kyrka och stat skilda eftersom staten officiellt är ateistisk. Kyrkan har sin frihet även om den är starkt begränsad. Någon evangelisation utanför kyrkans byggnader är egentligen inte tillåten. "Hos oss är det intressant, ja spännande att vara kristen", säger Otto. "De som kommer till församlingen gör det, därför att Guds helige Ande drivit dem till det. Ingen är kristen bara av tradition. Det är försvunnet för länge sedan. Människor kommer därför att de vill veta vem Jesus Kristus är." För konfirmanderna i Torbjörntorps kyrka (bilden) berättade Otto vad som kan hända en som går och läser i hans hemland: Ensam kristen i sin skolklass, utskrädd av sina kamrater som om han helt tillhörde en förgången tid, svårigheter att få tillträde till högre utbildning. Men ungdomar och andra kommer trots allt. Om en på arbetsplatsen sluter sig till församlingen, börjar man undra. Det krävs ju mod att våga vara kristen. Varifrån

kommer det modet? Och så leder frågorna till att flera dras med och får lära känna Jesus Kristus.

Ottos glädje över att få vara i Sverige kan man inte ta miste på: Frihet att röra sig i naturen, stillheten en dimmig eftermiddag vid Hörne mosse eller intensivt vaksamma älgar med spetsade öron en kväll på Mularpsberget och inte minst alla färgrika byggnader som så påtagligt kontrasterar mot den gråa tristessen där hemma. Men inte så att han skulle vilja stanna här. Överflödet imponerar men det förskräcker nog desto mer.

Hur ser han då på vår kyrka? Redan på tåget från Trelleborg lägger han märke till något som förbryllar honom. Han ser hur välskötta kyrkogårdarna är och börjar undra vad som kan ligga bakom denna, som han säger, nästan "överdrivna" omsorg. Svaret som han får att de svenska trädgårdarna sköts lika minutiöst tillfredsställer honom

inte. "Jag vet inte! Men om det är så på kyrkogården, borde det väl finnas många i kyrkan på söndagarna."

Sedan visar vi våra nybyggda kyrkor med alla vackra inventarier och de toppmoderna församlingsutrymmena. Ingenting fattas i fråga om det yttre. Kyrkorna i Östtyskland lever under helt andra villkor än de svenska. Den materiella knappheten gör sig gällande och den hjälp man får utifrån t ex från den västtyska systerkyrkan kan inte alltid tas emot. En del församlingar har ingen kyrka och "församlingshemmet" utgörs ofta av endast ett rum om ens det. Men Otto låter sig inte hänföras vid jämförelsen. "Allt det här hör till skalet, men hur är det med kärnan, det väsentliga?"

Otto gläder sig över att medarbetarna i våra församlingar lägger ner ett så stort arbete och att vi på samlingar av olika slag kan ta upp problem till behandling. Men samtidigt ser han faran

Dina pengar räcker långt

1 krona räcker till en dagsranson mat åt en flykting i Afrika.

10 kronor är kostnaden per person när internationella Lutherhjälpen förser 500 000 människor med rent dricksvatten i norra Indien.

För 50 kronor per invånare kan 3 000 människor på landbygden i Haiti för första gången få hälsovård av läkare och sjuksköterskor.

att kyrkan kan bli en de anställdas kyrka, ett företag som producerar tjänster. "Bemödandena är stora, men står resultaten i ett rimligt förhållande till insatserna?"

"Att så många kommer till Kyrkans Ungdom hade jag verkligen inte väntat mig. På det området måste ni med frimodighet arbeta vidare."

Vad är då det viktigaste för en kristen församling?

"Skall det hända något i kyrkan måste det komma nedifrån, från gräsrotsnivå. Varje kyrkorådsledamot måste bli mer aktiv. Församlingen behöver inte vänta på prästen. Han skall inte göra allt. Människor, som vill leva som kristna, måste samlas. Kristus möter oss då vi samlas kring Ord och Sakrament. Därför har församlingen sitt centrum i gudstjänsten, i bön och nattvard. Det är något konstlat över en högmässa utan nattvard", säger Otto, som när han träffar ungdomar i Fredriksbergs kyrka också betonar hur viktigt det är att varje kristen har en själsörjare.

Ottos hälsning till våra församlingar formar sig till en bön om att vårt kristna liv skall bäras upp av människor som drivs av Guds Ande.

Karl-Erik Tysk

Latinamerikas indianer är en nästan utrotad folkespillra. Lutherhjälpen stöder samhällsutveckling av olika slag, bl a jordbruk, bland indianer i Argentina och Brasilien. Foto: Leif Gustavsson.

För 100 kronor kan en familj i det ökenhotade Mauretanien få en koloniträdgård med redskap, fröer och bevattning.

För 175 kronor kan en fattig bonde i Brasilien få en veckas kurs i jordbruksförbättring, trädgårdsodling eller svinuppfödning.

5 000 kronor kostar en djup brunn för en hel by i det torkdrabbade Madhya Pradesh, Indien, så att man får tillräckligt med vatten under torrperioderna.

Glöm ej

U-veckans gudstjänst i S:t Olofs kyrka söndagen den 9 november kl. 18.00.

Missionär Hans Engdahl,

Sydafrika, skriver:

att bo och arbeta i storstad är vår lott. Storstadsmission är något av det mest spännande som finns. En uppgift är bl a att tjäna andra med transport. Jag brukar säga att det är ett rent och skönt nöje att besöka ungdomsgrupper. Minst lika viktigt är det att samla ledarna regelbundet för att motivera dem till nya friska tag. Vi är så lyckligt lottade att vi senare i år får ett ungdomscentrum mitt i stan (Athlone). Tack vare Svenska Kyrkans Mission och trägna givare från Sverige blir nu detta en verklighet. I över fyra år har vi oavbrutet arbetat för denna sak. Jag såg nämligen tidigt att detta skulle vara enda lösningen på våra problem. Transportproblemet löses till stor del för nu kan vi stanna över natten på centret. Vi har varit hemlösa, d v s de enda ställen där vi kunnat ha möten har varit en kyrksal någonstans. Nu får vi ett hem. Ungdomscentret kommer också att rymma 12 studenter. Många kommer till Kapstaden från hela södra Afrika för att studera. Nu kan vi hjälpa några av dem som hör till den Evangelisk-Lutherska Kyrkan men kanske kommer från Namibia eller Oranjerifri Staten. Dessa studenter kan också hjälpa oss på många sätt i kyrkan och ungdomsarbetet.

Visst är det svårt att leva i ett land som är sönderslitet av rasstrider och står på branten till krig inte bara vid gränserna i norr utan också inne i landet. Samtidigt är det här som Herren griper in och gör underbara ting med dem som tror på honom. Mitt i allt elände finns så mycket god vilja, "good will". Vi är så privilegierade. Vi umgås med alla slags människor oavsett ras och färg. Vi i vår familj är medlemmar i

Kvinnan med sädesaxen är en glad skördekvinnor från Bangladesh. Axen ser ut som korn men är faktiskt vete. För att de fattiga småbönderna ska få ut mer av sin jord introducerar internationella Lutherhjälpen en högavkastande vetesort för odling mellan årets två risskördar. Foto: Per Söderberg.

församlingen i Mitchell's Plain, varifrån du nyss hört om ungdomarna. Det är en ny stadsdel, som snart kommer att ha lika många invånare som Göteborg. Vi trivs oerhört bra där och skulle inte kunna tänka oss att gå med i en "vit" församling. Vi har tagit över en tysk fin liten kyrka, men tyvärr lyser tyskarna nu med sin frånvaro.

Det är inte alltid roligt att leva i ett land fyllt med sådana konflikter som Sydafrika. Att vara sänd med Herrens uppdrag in i denna konfliktfylld värld är däremot oerhört välsignat. Det är ett gudsbevis i sig självt. Herren träder fram och bär för den som vågar ta steget. Tänk att få se att det håller!

Predikoturer för Falköpings pastorat 1980

Sön. o. helgd. Datum	S:t Olof	Mösseberg	Fredriksb.	Frigg.	Torbj.	Luttra
D. Hel. Mikael's Dag 5 oktober	SL 11 SL 14 D	TM 11 N	CS 10.00 FM	CS 18	ID 11	SL 9.30 F
19 sönd. e. Tref. 12 oktober	RJ 11	TM 9.30	LM 11	T 11 N	TM 11	T 19.30 N
Tacksägelsedagen 19 oktober	UM 11 N SL 17 F	LM 16 F	CS 15 F	T 11 F	T 9.30 F	LM 19.30
21 sönd. e. Tref. 26 oktober	LM 11	SL 9.30	CS 9.30 N	SL 11	T 11 N	CS 11
Alla Helgons Dag 1 november	SL 11 SL 15 NK	LM 11 N	TM 11	T 11	T 19.30	LM 19.30
22 sönd. e. Tref. 2 november	SL 11 N T 14 D	LM 11		T 11 N		
23 sönd. e. Tref. 9 november	T 11	LM 9.30 N	LM 11	CS 11	SL 11	CS 19.30 n
Sönd. f. Domssönd. 16 november	ID 11	CS 11	CS 9.30 FM	TM 11	RJ 11	TM 9.30
Domssöndagen 23 november	CS 11 N	SL 9.30	SL 11 CS 16 AI	LM 18	T 11 N	LM 11
1 sönd. i Advent 30 november	SL 11 LM 11	LM 9 FH LM 11 N	CS 9.30 F	T 14	T 11	CS 19.30
2 sönd. i Advent 7 december	LM 14 D LM 18 RB	CS 9.30	CS 11 N	T 11 N	SL 11	SL 19.30 n

SL = Stig Luttermark
LM = Lars Magnusson
CS = Claes Strömqvist
T = Karl-Erik Tysk
RJ = Rudolf Johansson
TM = Torbjörn Mellander
ID = Ingvar Duell
UM = Uno Mårtensson
SD = Sven Danell
F = familjegudstjänst
D = dopgudstjänst
n = nattvard
AI = Ansgarsinvinning

Två aktuella kvällar i Församlingshemmet

- 6 okt. "Att vandra med Paulus."
Ingvar Hassmund, Varv.
10 nov. "Lovsång mitt i lidande."
Fredrik Sidvall, Uppsala.

Kyrkobladet redigerat av Stig Luttermark.
Foto: Harald Karlsson.

EFTERLYSNING?

De kyrkliga syföreningarna söker många villiga givare och många flitiga auktionsinropare.

Välkomna till försäljningarna.

- 5 nov. Kyrkans syförenings försäljning i Församlingshemmet.
18 nov. Fredriksbergs kyrkas försäljning.
25 nov. Frivilliggruppens försäljning i Församlingshemmet.
26 nov. Kamratkretsens försäljning i Församlingshemmet.
28 nov. Bergslidens och Friggeråkers kyrkliga försäljning i Bygdgården.
29 nov. Torbjörntorps kyrkliga syförenings försäljning.